

Připrav cestu Pánu!

„Připrav cestu Pánu!“ radostný hlas mě vytrhl ze spánku. Nepřál mi dobré ráno, ale stále opakoval tuto zvláštní větu.

„Připrav cestu Pánu! Připrav cestu Pánu!“ volala ta mladá žena, která mě včera večer uvedla do domu, a rychle odběhla, aniž by čekala na moji odpověď. Pomalu jsem vstal, umyl se a oblékl. Na stole ve vedlejší místnosti už stála mísa s čerstvým ovocem. Začal jsem jíst. Žena vešla do místnosti a posadila se ke stolu se mnou.

„Hledáš tajemství Ježíšova narození?“ zeptala se mě. Udiveně jsem přikývl a ona pokračovala: „To jsi tady správně. To je dům kněze Zachariáše. Je už sice více než sedmdesát let mrtvý, ale já mám pocit, že tu s námi žije dál. Jeho žena se jmenovala Alžběta a ani jeden z nich to neměli lehké. Dlouho nemohli mít děti, i když si to oba velice přáli. Jednoho dne se to ale změnilo. Zachariáš měl tenkrát službu v jeruzalémském chrámě, a když se vrátil domů, nemohl mluvit.

Alžběta plakala, ale Zachariáš ji objal a uklidnil. Trvalo to dlouho, než se od něj Alžběta dověděla, co se stalo. Setkal se v chrámě s andělem Gabrielem a ten mu oznámil, že Alžběta bude mít dítě. Chlapec se měl jmenovat Jan, ale protože Zachariáš andělovi nevěřil a chtěl důkaz, zůstal až do narození dítěte němý. Jan byl podivuhodné dítě a rodiče brzy zjistili, že z něj něco bude. A také ano. Jan se stal velkým prorokem a říkal lidem Boží slova.“ Poslouchal jsem pozorně, ale vůbec jsem nechápal, jakou to může mít souvislost s Ježíšem.

„Proč jsi mě dnes budila takovými zvláštními slovy?“ zeptal jsem se alespoň na to nejpodzřelejší. „Jan nás připravoval na Ježíšův příchod,“ vysvětlovala mi žena, „povzbuzoval nás, abychom byli těmi, kteří mu připraví cestu. Měli jsme se polepšit, přestat jednat zle, snažit se o dobro a pomáhat. Jan nám stále opakoval slova proroka Izajáše ‚Připrav cestu Pánu‘.

To platí dodnes a platí to i pro tebe.“